

ΚΡΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΑΒΕΣ ΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Κυριακήν, 11^η /24^η Ιουνίου 2012, ομάς ἑκατόν πενήκοντα προσκυνητῶν ὑπό τόν Μητροπολίτην Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Νεκτάριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί ομάς πενήκοντα Ἀραβοφώνων Ὁρθοδόξων ἐξ Ἰορδανίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Νεκτάριον τῆς Μητροπόλεως Φιλαδελφείας εἰς Ἰορδανίαν, μετά τήν νυκτερινήν καί πρωϊνήν αὐτῶν λειτουργίαν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, ἐπεσκέφθησαν τό Πατριαρχεῖον.

Τάς δύο ομάδας αὐτάς ἐπί τό αὐτό ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς συναντήσεως ταύτης ὁ Μητροπολίτης Πέτρας κ. Νεκτάριος προσφωνῶν τόν Μακαριώτατον εἶπεν ὅτι χαίρεται διά τήν συνάντησιν ταύτην σήμερον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱερουσαλήμ, αἱ ρίζαι τῆς ὁποίας ἀνάγονται εἰς τās ἀρχάς τῆς πίστεως ἡμῶν καί συγκεκριμένως εἰς τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε «Κρήτες καί Ἀραβες εὐρέθησαν δέκται τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πράξ. 2,11) καί εἰς τήν πρός Τίτον ἐπιστολήν συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «κατέλιπεν τόν μαθητήν αὐτοῦ τοῦτον εἰς Κρήτην, ἵνα τά ἐλλείποντα ἀναπληρώσῃ», (Τιτ. 1,5).

Ἐν τῷ πνεύματι τῆς Καινοδιαθηκικῆς βάσεως ταύτης τῆς πίστεως ἡμῶν, ἐσυνέχισεν ὁ Ἅγιος Πέτρας καί Χερρονήσου, ἡμεῖς ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, σεβόμενοι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί διδασκόμενοι ἐξ αὐτοῦ, σεβόμεθα καί τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καί τήν Ἁγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί ἀναγνωρίζομεν τό ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτῶν ἔργον διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί μαρτυρίας Ὁρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ, εἰς τό ὁποῖον διακεκριμένοι Κρήτες Ἁγιοταφῖται συνέβαλον.

Ἐκδήλωσις τοῦ σεβασμοῦ τούτου εἶναι καί ἡ ἀποστολή αὕτη ἐκ μελῶν τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν, μελῶν πληττομένων ὑπό τῆς οἰκονομικῆς καί ἄλλης κρίσεως, τήν ὁποίαν δοκιμάζει ἡ πατρίς ἡμῶν καί τήν ὁποίαν πιστεύομεν ὅτι, πιστοὶ ὄντες εἰς τήν παράδοσιν ἡμῶν, θά ὑπερβῶμεν, παρά ταῦτα ὅμως ἀνέλαβον μετά πολλῶν οἰκονομιῶν τήν ἐπίσκεψιν αὐτῶν ταύτην.

Ἀκολουθῶν τόν Μητροπολίτην Πέτρας ὠμίλησεν ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος εὐχαριστῶν τόν Μακαριώτατον διά τήν ἐπίσκεψιν ταύτην καί τήν πατρικὴν Αὐτοῦ μέριμναν καί φροντίδα διά τό ἐν Ἰορδανίᾳ ποίμνιον τοῦ Πατριαρχείου.

Ἀνταπαντῶν ὁ Μακαριώτατος εἶπεν ὅτι θεωρεῖ εὐλογημένην συγκυρίαν «...ὁμοῦ τήν ἀπό κοινοῦ ἐπίσκεψιν εἰς τό Πατριαρχεῖον ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί μελῶν τοῦ εὐσεβοῦς καί εὐλογημένου ἡμῶν ποιμνίου».

«Κατά τήν ἐπίσκεψιν ταύτην», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «οἱ προσκυνηταὶ βλέπουν ἰδίους ὄμματα καί ἄπτονται ταῖς ἰδίαις αὐτῶν αἰσθήσεσι τούς τόπους τούς ὁποίους ἐξέλεξεν ὁ Κύριος ὡς ἄνθρωπος, θεάνθρωπος, νά ἐμφανισθῇ καί ζῆση καί συναναστραφῇ τοῖς ἀνθρώποις καί εὐεργετήσῃ αὐτούς διά τῆς θείας Αὐτοῦ διδασκαλίας καί τῶν ἱαματικῶν Αὐτοῦ σημείων καί θαυμάτων, ἰδίᾳ δέ καί πρό

πάντων διὰ τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ Σταυροῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ προσήλωσεν Ἐαυτὸν καὶ προσέφερεν Ἐαυτὸν λύτρον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκχέων τὸ αἷμα Αὐτοῦ τὸ ἅγιον».

«Οἱ Ἅγιοι Τόποι», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἀποτελοῦν μάρτυρας καὶ τεκμήρια τῆς κατὰ σάρκα ἐν αὐτοῖς ἐμφανίσεως τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, διὰ τὴν μαρτυρίαν δηλαδὴ τῶν Ἁγίων Τόπων ὑπὲρ τῆς πραγματικότητος καὶ ιστορικότητος τῆς παρουσίας καὶ τοῦ ἔργου του Κυρίου, Πατριαρχεῖον καὶ Ἀδελφότης διαφυλάττουν ταῦτα ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, συμβοηθούμενοι ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἔθνους».

«Εὐχομαι», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «εἰς τοὺς ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης προσκυνητὰς καὶ εἰς τὰ ἐξ Ἰορδανίας μέλη τοῦ ἐμπεπιστευμένου Ἡμῖν ποιμνίου τὸ φῶς τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀνταστάντος Κυρίου νὰ ἀποτελῇ φῶς εἰς τὴν ζωὴν ὑμῶν εἰς τὰς τρίβους ὑμῶν καὶ δύναμιν καὶ ἐνίσχυσιν καὶ εὐλογίαν δασιλῆ».

«Ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν αὕτη ἀποτελεῖ εὐλογίαν δι' ὑμᾶς τοὺς προσκυνητὰς, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἁγιοταφίτας, τοὺς ἀξιωθέντας νὰ ἔχωμεν τὸ ἔργον τῆς φυλακῆς τῶν Ἁγίων Τόπων τῇ συνεπικουρίᾳ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς διαδόχου αὐτῆς φιλιτάτης ἡμῶν πατρίδος».

Λαμβάνοντες τὰς εὐχὰς καὶ τὰς Ἱεροσολυμιτικὰς εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου οἱ προσκυνηταὶ ἐκ τῆς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου καὶ τὰ πνευματικὰ τέκνα ἐξ Ἰορδανίας ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου χαίροντες διὰ τὴν συνέχισιν τῆς προσκυνηματικῆς αὐτῶν ὁδοιπορίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder